

ด่วนที่สุด

ที่ กบ ๐๐๒๓.๓/ว ๕๐๓/๒

ศาลากลางจังหวัดกระบี่
ถนนอุตรกิจ กบ ๘๑๐๐๐

ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า
เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่
อ้างถึง หนังสือจังหวัดกระบี่ ที่ กบ ๐๐๒๓.๓/ว ๒๗๔๘ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๗
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๖๗๐
ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่จังหวัดกระบี่ได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พิจารณาเตรียมความพร้อม
ป้องกันการระบาดของโรค และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบถึงความรู้เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสอี
โบล่า ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

จังหวัดได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า กระทรวงสาธารณสุข ได้ส่ง
ประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๓ ฉบับ และให้ประชาสัมพันธ์ให้
ผู้เข้าร่วมประชุมที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าตามที่ระบุไว้ในรายงาน
ระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ในช่วงเวลา ๒๑ วัน นับจากวันที่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว
ทราบมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันโรค ดังนั้น จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ให้
ประชาชนในพื้นที่ทราบ ทั้งนี้ ให้ดาวน์โหลดรายละเอียดได้จากเว็บไซต์สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ดังรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่ทราบและดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

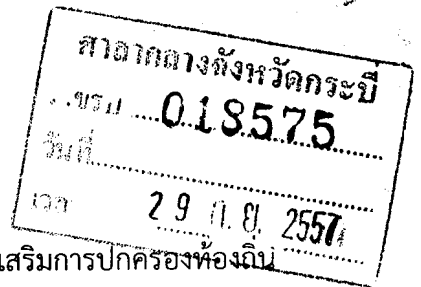
(นายสมาน แสงสอาด)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร/โทรสาร ๐-๗๕๖๑-๑๘๘๙ , ๐-๗๕๖๒-๒๔๓๗

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๖๙๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๑๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว๑๔๘๔ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๒๒.๑/๒๕๖๔

ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้พิจารณาเตรียมความพร้อมป้องกันการระบาดของโรค และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบถึงความรู้เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

กระทรวงสาธารณสุข ได้ส่งประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๓ ฉบับ เพื่อทราบ และขอให้ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าร่วมประชุมที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าตามที่ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ในช่วงเวลา ๒๑ วัน นับจากวันที่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว ทราบมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันโรค จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ โดยสามารถดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้ที่เว็บไซต์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เข้าถึงได้จาก “หนังสือราชการ สธ.”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัลลภ พริ้งพวง)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๒-๓

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ..... 51749
วันที่ 17 ก.ย. 2557
เวลา..... ๑๐:๕๕๑

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวง โทร. ๐-๒๒๒๓-๕๐๕๕๑
 ที่ มท ๐๒๑๑.๕/ว/๒๑๑๙/๕๗ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗
 เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดต่อไวรัสอีโบล่า
 เรื้อน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย

ด้วยกระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่า องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดของโรคติดต่อไวรัสอีโบล่า (Ebola Virus) เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ และได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ประกาศให้โรคติดต่อไวรัสอีโบล่าเป็นโรคติดต่อและอาการสำคัญ โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง และโรคติดต่ออันตราย ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป และขอความร่วมมือทุกกระทรวง ทบวง กรม ในกรณีที่มีการจัดประชุมงาน งานที่ ขอให้หน่วยงานผู้เกี่ยวข้องผู้เข้าร่วมประชุมที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดต่อไวรัสอีโบล่า ตามที่ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลกในช่วง ๖๑ วัน นับจากวันที่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว ทราบมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันโรค รายละเอียดตามสำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สร ๑๕๒๒ ๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องขอต่อ

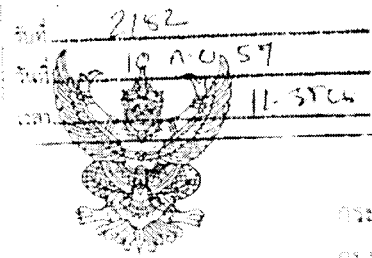
(นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล)
 รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
 ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ตบ.ศส.
เลขรับ..... 6355
วันที่ 17 ก.ย. 2557
เวลา.....

สสส.
เลขรับ..... 1243
วันที่ ๑๗ ก.ย. ๒๕๕๗
เวลา.....

กำหนดที่สุก

ที่ สธ ๑๑๖๖๑๑ ๒๕๖๕

กระทรวงมหาดไทย
กองกลาง สำนักนายกรัฐมนตรี
วันที่ 19 ก.ย. 2557
เลขที่ 19649
กระทรวงสาธารณสุข

ถนนตวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๗

สำนักงานเขตและเทศ สบ
9807
เวลา 11:00 น.

เรื่อง: ขอแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและมาตรการกำกับโรงงานผลิตเชื้อไวรัสอีโบล่า (EBO) 2557
ผู้: ปลัดกระทรวงมหาดไทย

1. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เพิ่มเชื้อโรคติดต่อและอาการสำคัญ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๖ เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๕๘ ง วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑ แผน
2. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เพิ่มเชื้อโรคติดต่อต้องแจ้งความ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๖ เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๕๘ ง วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑ แผน
3. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เพิ่มเชื้อโรคติดต่ออันตราย ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๓ เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๕๘ ง วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑ แผน
๔. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ จำนวน ๑ ชุด

กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้ประเทศในทวีปแอฟริกา ๑๖ ประเทศเป็นเขตระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD) ในแอฟริกาใต้และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอฟริกาใต้ สาธารณรัฐเดโมคราซีสาธารณรัฐไลบีเรีย และเมื่อแรกออกสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุขจึงขอประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑ ฉบับ ได้แก่ ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าเป็นโรคติดต่อและอาการสำคัญ โรคติดต่อที่ต้องแจ้งความ และโรคติดต่ออันตราย ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ในกรณีนี้ กระทรวงสาธารณสุข ขอส่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๑ ฉบับ เพื่อทราบ และขอความร่วมมือทุกกระทรวง ทบวง กรม ในกรณีที่มีการจัดประชุมระดับนานาชาติ ขอให้ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าร่วมประชุมที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า ตามที่ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ในช่วงเวลา ๑๑ วัน นับจากวันที่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว ทราบมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันโรค โดยให้

รายงานตัว...

๒๕๖๕

ทรงงานหนักและกระตือรือร้น เป็นจริยนิยมแบบพ่อในคำกล่าวสุภาษิต (โต พ่) และสั่งแบบพ่อ ทำให้ข้าพเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขระดับจังหวัดมีความภูมิใจใคร่ติดตามพระองค์ ก้อนผ่านพิธีทางตรงคนเข้าเมือง รายละเอียดตามลิเพื่อ
ส่งมาด้วย ๒ - ๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ขอ ถวายมือต่อผู้ใต้ขอ ขอเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ สวมสาวัฒน์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กรมควบคุมโรค
สำนักโรคติดต่อทั่วไป
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๖๒ ๓๑๒๒
โทรสาร ๐ ๒๕๖๒ ๘๕๓๐

R ลพพร / ๑๑/๐๕/๒๕๖๓ SE-10-1-๒๖-๕๗

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง เพิ่มเดิมชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศฉบับที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และประกาศฉบับที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ จำนวน ๕๕ โรค นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศเพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ ดังนี้

“๕๖ โรคติดต่อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD) มีอาการไข้ อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อ บวมหรือ และเจ็บคอ ตามด้วยอาการอาเจียน ท้องเสีย และมีผื่นขึ้น ในระยะที่มีอาการรุนแรงจะพบว่ามีตัวขาวหรือไตขาว ในบางรายจะมีเลือดออกทั้งในบริเวณภายในและภายนอก จนกระทั่งเสียชีวิตในที่สุด ส่วนใหญ่มักมีประสิทธิสัมพันธ์กับผู้ช่วยหรือสัตว์ป่วยหรือตายด้วยโรคติดต่อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD)”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ณรงค์ สหเมธาพัฒน์

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศลงวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ และประกาศลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ จำนวน ๒๐ โรค นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศเพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ ดังนี้

"๒๑. โรคติดต่อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD)"

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ณรงค์ สหเมธาพัฒน์

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่ออันตราย

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และประกาศ
ลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดชื่อโรคติดต่ออันตราย จำนวน ๕ โรค นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ
พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศเพิ่มเติมชื่อโรคติดต่ออันตราย ดังนี้

"๖ โรคติดต่อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD)"

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

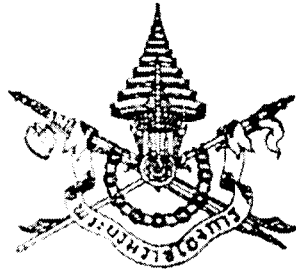
ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ณรงค์ สหเมธาพัฒน์

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ

พ.ศ. ๒๕๖๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรรวบรวมและปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๕๑๗
- (๒) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๒) พุทธ-
ศักราช ๒๕๑๘
- (๓) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธ-
ศักราช ๒๕๑๒
- (๔) พระราชบัญญัติไขอับสัน พุทธศักราช ๒๕๑๕
- (๕) พระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๕๑๖

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัติ^๕นี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕
นี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^๕นี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ^๕นี้

- (๑) “โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคซึ่งรัฐมนตรี
ประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อ และให้หมายความรวมถึงโรค
ซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็น
โรคติดต่อด้วย
- (๒) “โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อ
ซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่ออันตราย

(๓) “โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่ออันตราย หมายความว่า และให้หมายความรวมถึงโรคติดต่อตามมาตรา ๕ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือโรคซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็นโรคติดต่ออันตรายด้วย

(๔) “พาหะ” หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไม่มีอาการของโรคติดต่อปรากฏ แต่ร่างกายมีเชื้อโรคนั้นซึ่งอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๕) “ผู้สัมผัสโรค” หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าไปใกล้ชิดคน สัตว์ หรือสิ่งของติดโรค จนเชื่อโรคนั้นอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๖) “ระยะฟักตัวของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย จนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

(๗) “ระยะติดต่อของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื้อโรคสามารถจะแพร่จากคนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคไปยังผู้อื่นได้ โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๘) “แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ออกไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่เอกเทศ และตามภาวะอันจะบ่งกั้นมิให้เชื้อโรคแพร่หลาย โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค

(๘) “กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรค หรือพาหะ ให้อยู่ในที่เอกละแฉงนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรคนั้น ๆ หรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

(๙) “คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ โดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไป ในที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงท้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้อง แสดงตัวต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำท้องที่นั้น เพื่อรับการตรวจใน ทางแพทย์

(๑๐) “เขตติดโรค” หมายความว่า ท้องที่หนึ่งท้องที่ ใด ในหรือนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่อเกิดขึ้น ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ ว่าราชการจังหวัดประกาศในท้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค

(๑๑) “พาหะ” หมายความว่า ยาน สัตว์ หรือวัตถุ ซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของ ทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

(๑๒) “เจ้าของพาหะ” หมายความว่า ความรวมถึง ตัวแทน เจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่าหรือผู้ครอบครอง

(๑๓) “ผู้ควบคุมพาหะ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหะ

(๑๔) “ผู้เดินทาง” หมายความว่า คนซึ่งเดินทาง เข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งผู้ควบคุมพาหะและคนประจำพาหะ

(๑๕) “การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์โดยวิธีใด ๆ ก็ตาม ต่อคนหรือสัตว์เพื่อให้ คนหรือสัตว์นั้นเกิดอำนาจต้านทานโรค

(๑๑) “ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้เป็นสำหรับแยกกัก หรือกักกันคนหรือสัตว์ป่วย หรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อใด ๆ เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้โรคนั้นแพร่หลาย

(๑๒) “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ตรวจตรา คุดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๑๓) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ โรคใดจะเป็นโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ในกรณีจำเป็นและสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความเฉพาะในเขตของตน

ในกรณีที่ตรวจพบหรือมีเหตุสงสัยว่าโรคใด โรคหนึ่งอันมิใช่โรคติดต่อที่ได้มีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคซึ่งอาจติดต่อแพร่หลายเป็นอันตรายแก่ประชาชนได้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขต

ของตน มีอำนาจประกาศระบุง้อและอาการสำคัญของโรคนั้นให้เป็นโรคติดต่อหรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ

มาตรา ๑ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ในกรณีมีการบอกรวมเหตุสงสัยว่าได้มีการบอกรวมโดยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าบ้าน หรือของผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือของแพทย์ผู้รักษาพยาบาล

(๒) ในกรณีมีการบอกรวมเหตุสงสัยว่าได้มีการบอกรวมด้วยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลนั้น

(๓) ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้อมันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว ให้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการชันสูตรทางแพทย์ หรือของผู้รับผิดชอบในสถานที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์นั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่า ได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจที่จะดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้นั้นดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

(๑) ให้คนหรือสัตว์ซึ่งบวยหรือมีเหตุสงสัยว่าบวย เป็นโรคติดต่ออันตราย เป็นผู้สัมผัสโรค หรือเป็นพาหะของโรคติดต่ออันตราย มารับการตรวจ การชันสูตรทางแพทย์ หรือการรักษา หรือ คุมไว้มักเกิด ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า คนซึ่งบวย หรือมีเหตุสงสัยว่าบวยเป็น โรคอยู่ในภาวะซึ่งอาจเป็นเหตุให้เชื้อโรค แพร่หลายจนเป็นอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชนได้ ให้มีอำนาจแยกกักผู้นั้น ไปรับการรักษาในสถานพยาบาลหรือในที่เอกเทศ จนกว่าจะได้รับการตรวจ และการชันสูตรทางแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือหมดเหตุสงสัย

(๒) กักกันหรือกุมไว้มักเกิดซึ่งคนหรือสัตว์ซึ่งเป็น หรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ

(๓) ให้คนหรือสัตว์รับการป้องกัน ตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๔) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้นจัดการ กำจัดความคิดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสัตว์ที่มีเหตุเชื่อได้ว่าเป็นสิ่ง ติดโรค จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเห็นว่าปราศจากความติดโรค และได้ถอนคำสั่งนั้นแล้ว

(๕) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้น จัดการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

แก้ไข ปรับปรุงการสุขาภิบาล หรือรื้อถอนสิ่งที่ไม่ถูกสุขลักษณะ หรือ
จัดใหม่ขึ้นใหม่ให้ถูกสุขลักษณะ

(๖) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งปรากฏหรือมีเหตุสงสัย
ว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายไปรับการตรวจ หรือจัดการทางแพทย์ หรือ
จัดการแก่ศพหรือซากสัตว์นั้นด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่หลาย
ของโรค

(๗) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการเพื่อ
ป้องกัน กำจัด สัตว์หรือแมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นเหตุให้เกิดโรค

(๘) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติในการ ทำ
ประกอบปรุง จับต้อน บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง
เครื่องดื่มหรือน้ำเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๙) จัดหาและให้เครื่องอุปโภคบริโภค รวมทั้ง
เวชภัณฑ์หรือเคมีภัณฑ์ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๑๐) จัดหาน้ำที่ถูกสุขลักษณะไว้ในบ้าน โรงเรือน
สถานที่ หรือพาหนะ

(๑๑) ห้ามกระทำการใดๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิด
ภาวะไม่ถูกสุขลักษณะแก่ถนนหนทาง บ้าน โรงเรือน สถานที่ พาหนะ
หรือที่สาธารณะอื่นใด

(๑๒) ห้ามกระทำการใดๆ อันอาจจะเป็นเหตุให้โรค
แพร่หลาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๖ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่ง
ประกาศตามมาตรา ๘ ให้บุคคลประกาศไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ
สถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรียน สถานที่หรือพาหนะ
ที่ผู้voyอาศัยหรือพักอยู่ และหรือบริเวณที่ใกล้เคียง ตลอดเวลาทักาสัง
ตามประกาศนั้นยังคงใช้บังคับอยู่ ห้ามผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานสาธาณ-
สุขเข้าไปในหรือออกจากสถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรียน
สถานที่หรือพาหนะ ที่ผู้voyอาศัยหรือพักอยู่ หรือย้ายสิ่งของใดๆ ออก
จากที่นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๐ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นหรือน่าจะเกิดขึ้นใน
ท้องถิ่นใด รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในภาคของตน มีอำนาจ
ประกาศโดยระบุชื่อและอาการสำคัญของโรค ตำบล หมู่บ้านหรือสถานที่
ใดเป็นเขตติดโรค และจะกำหนดปริมาณพลโดยรอบไว้เป็นเขตติดโรค
ด้วยก็ได้

เมื่อได้มีประกาศดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ
ดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการใดๆ
ในเขตหรือในบริเวณปริมาณพลนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘

(๒) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากเขตติดโรค หรือ
ที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) เข้าไปในบ้าน โรงเรียน สถานที่ หรือพาหนะ
ใด ที่เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดโรคได้ โดยมีต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า
แต่ต้องกระทำในภาวะอันสมควร

(๔) รื้อถอน ทำลาย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น ซ้ำบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ พาหนะ หรือสิ่งของใด ๆ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๕) ปิดตลาด โรงมหรสพ สถานศึกษา สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใดไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันกาแพร่หลายของโรค

(๖) ห้ามคนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ประกอบอาชีพใด ๆ หรือเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เมื่อโรคติดต่ออันตรายที่เกิดขึ้นสงบลงแล้ว และรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควรก็ให้ถอนประกาศนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่ พาหนะ หรือท้องที่ใด ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าโรคติดต่อดังกล่าวจะระบาดต่อไป ให้มีอำนาจปฏิบัติการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ได้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อใดเกิดหรือแพร่หลาย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้บุคคลต้องได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้บุคคลใดได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ เวลาและสถานที่ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในประกาศนั้น

มาตรา ๑๓ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ห้ามผู้ใดนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังไม่ได้รับการตรวจจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข และห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

(๔) เข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของ หรือสัตว์ที่มากับพาหนะ ตรวจตราและควบคุมให้เจ้าของพาหนะหรือ ผู้ควบคุมพาหนะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหนะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ ในการนี้ให้ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน สาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้ เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคตามที่รัฐมนตรีประกาศ เข้ามาในราชอาณาจักร

(๖) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้จำหน่ายที่รับผิดชอบ ทำอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก แก้ไขการสุขาภิบาลให้ถูก สุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่และ บริเวณดังกล่าว

(๗) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้จำหน่ายที่รับผิดชอบ ทำอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ทำการควบคุม กำจัดขยะ และพาหะนำโรค ในสถานที่และบริเวณรอบทำอากาศยาน ท่าเรือ หรือ ท่าขนส่งทางบก ในรัศมีสี่ร้อยเมตร ในการนี้ ให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าวอำนวยความสะดวกในการควบคุม กำจัดขยะและพาหะนำโรค

(๘) ตรวจตรา ควบคุมการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ให้ผู้จำหน่ายที่รับผิดชอบสถานที่ ทำ ประกอบ ปรุง จับต้อง บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่ม

หรือนำเข้ามา หรือจะนำเข้าไปในบริเวณท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือ
ท่าขนส่งทางบก ให้ถูกสุขลักษณะ หรือแก้ไขการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร
น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ตลอดจนสถานที่ดังกล่าวให้ถูกสุขลักษณะ

มาตรา ๑๔ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นในท้องที่หรือเมืองท่า
ใดในต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจประกาศ
ให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรค เมื่อได้ประกาศแล้วให้เจ้าพนักงาน
สาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจดำเนิน
การเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ
ที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อ
กำจัดความติดโรค และเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๒) จัดให้พาหนะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้
จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะอนุญาตให้ไปได้

(๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมาที่พาหนะนั้นรับการตรวจ
ในทางแพทย์ และอาจให้แยกกัก กักกัน คุ่มไว้สังเกต หรือรับการสร้าง
เสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่ที่กำหนดให้

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือ
ที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ห้ามผู้ใดนำเครื่องอุปโภคบริโภค น้ำดื่ม หรือ
น้ำใช้ซึ่งปนหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะ
นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมาอยู่กับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรักษาหรือเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๑๐ (๔) มาตรา ๑๓ (๔) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๓ (๔) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๐ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๕๑๗ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติใช้ฉบับสิ้น พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๕๔๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับต่อไป ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มอบอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุวานนท์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๓๒ พระราชบัญญัติไข้จับสั่น พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๕๔๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อที่ยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่โดยรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

แก้คำผิด

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๕๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๓ หน้า ๔ บรรทัดที่ ๑๑ คำว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศในท้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค” ให้แก้เป็น “ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้ท้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค”

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ให้นำทหารรับราชการ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๕๗ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๔ หน้า ๖ บรรทัดที่ ๑๑ คำว่า “๔. พลอากาศโท สรรเสริญ วานิชย์” ให้แก้เป็น “๔. พลอากาศโท สรรเสริญ วานิชย์”

แจ้งความสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง พระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๑ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ หน้า ๑๒๓๓ บรรทัดที่ ๑๗ คำว่า “เจ้าสิบตำรวจ เสวก ศรีสวัสดิ์” ให้แก้เป็น “เจ้าสิบตำรวจ เสวก ศรีสวัสดิ์”

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๘ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๕ หน้า ๖๕ บรรทัดที่ ๔ (แถวหลัง) คำว่า “สิบโท ธาตรี พิชัยมงคล” ให้แก้เป็น “สิบโท ธารี พิชัยมงคล”

แจ้งความสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง พระราชทานเหรียญราชการชายแดน ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา